Borgå Bladet

Tidning för Borgå stad och östra Nyland

N:o 50 — Lördagen den 22 Juni — 1895

Prenumerations-och annons-Kontor: G. L. Söderströms bokh.

Utgifningsdagar: Hälgfri onsdag och lördag kl. 6 f. m.
Om söndagar kan bladet afhämtas fr. kl. 1/2 1—2 e. m.

Annonspris:
Före texten 15 p., efter texten 10 p. för petitrad.
Betydlig rabatt för större annonsörer.
Födelse-, förlofnings- och vigselannons 1 mk.
Dödsannons 2 mk.
Måttskala å 30 petitrader.
10 20 30
Vid insändande af annons kan radantalet, som den bör upptaga, påtecknas.
Annonser böra inlämnas senast kl. 3 e. m. om tisd. o. fred.

Redaktion:
Adolf Backman (ansvarig)
A. V. Karlsson.

Redaktionsbyrån i Werner Söderströms tryckerilokal är öppen tisd. o. fred. kl. 5—6 e. m.
Telefon 8.

Prenumerationspris:
I G. L. Söderströms bokhandel i Borgå:
Helt år . . . . . 3 Fmk —
Halft år . . . . . 1 „ 50 p.
Fjärdedels år . . . . . — „ 75 „
En månad . . . . . — „ 25 „
Hembärning 50 p. per år.
Lösnummer:
a 5 penni säljas i bokhandeln samt i herrar Thomanders, Sivéns och Tötterströms brödbutiker.

Prenumerationspris.
I postkontoret i Borgå ör lösväskexemplar:
Helt år . . . 4 Fmk 10 p
Halft år . . . 2 „ 10 „
Fjärdedels år 1 „ 10 „
I öfriga postkontor i Finland.
Helt år . . . 4 Fmk 27 p
Halft år . . . „ 18 „
Fjärdedels år 1 „ 14 „

Minneslista.

Hälgfria dagar.

Domkapitlets kansli 11—12 f. m.
Pastorsämbetets kansli 9—12; lördag 9—12 o. 3—5.
Tullkammaren 9—1 o. 4—7.

Särskilda dagar i veckan.

Domkapitlet sammantr. torsdag kl. 10 p. d.
Rådstugurätten o. Magistraten måndag 10 f. m.
Drätselkammaren öppen onsdag 4—5.

Bibliotek och läsesalar.

Lyceets bibliotek tisd. o. fred. 2—3 e. m.
Folkbiblioteket o. läsesalen söndag 12—2 o. 6—8 e. m.; tisdag o. fredag 7—9 e. m.; lördag 8—9 e. m.
Arbetareföreningens bibliotek onsdag 8—9 e. m.; läsesalen alla dagar 9 f. m.—9 e. m.
F. B. Kis bibliotek torsdag 8—9 e. m.; söndag 12—1 e. m.; läsesalen alla dagar 9 f. m.—9 e. m.

Banker och kassor.

Nordiska aktiebanken för handel och industri 11—2.
Föreningsbanken 11—2.
Sparbanken onsdag 11—1; lördag 5—7 e.m.
Stadskassan onsdag 4—5 e. m.
Arbetareföreningens sjuk- o. begrafningshjälpskassa måndag 6—8 e. m.

Järnvägen.

Bantåg afgå alla dagar kl. 6,30 f. m. (ank. t. Kervo 7,45), 1,50 e. m. (ank. t. Kervo 3,30) o. 7,30 e. m. (ank. t. Kervo 9,15).
Bantåg ankomma: morgontågen kl. 9,40 f. m., kl. 5,30 e. m. o. 11,25 e. m.
Järnvägens stationskontor o. Järnvägens expedition för godstrafik 9—12 o. 4—7

Post, Telefon och Telegraf.

Postkontoret öppet sön- o. hälgdagar 9 f. m.—11 f. m., alla andra dagar 8—12 f. m. och 3 1/2—5 1/2 e. m.
Poster afgå med morgontåget och alla söcknedagar med aftontåget.
Posten till Lovisa afgår månd., onsd. och fred. kl. 11 f. m.
Posten till Askola och Pukkila afgår onsd. och lörd. kl. 12 middag.
Poster ankomma sön- och hälgdagar kl. 9,40 f. m. från järnvägen, alla söckendagar kl. 9,40 f. m. och 11,25 e. m. från järnvägen, månd., onsd. och fred. kl. 5 e. m. från Lovisa, onsd. och lörd. kl. 10 f. m. från Askola och Pukkila.
Brefl ådorna tömmas: de i staden utställda: Sön- och helgdagar kl, 4 3/4 f. m.; Måndagar, Onsdagar, Fredagar och Lördagar kl. 4 3/4 och 9 f. m. samt kl. 5 1/2 e. m.; Tisdagar och Torsdagar kl. 4 3/4 f. m, och 5 1/2 e. m.; den vid postkontoret: kort före postens afgång; den vid järnvägsstationen: kort före tågets afgång.
Telefonstationen 6 f. m.—10 e. m.
(nattsamtal fr. 10 e. m. till 6 f. m. mot en afgift af 1 mark).
Telegrafstationen 8 f. m,—9 e. m.

Läkare.

Dr A. Elmgren 9—11.
D:r T. Calonius 9—12 f. m.
Sjukhemmet öppet för besök 3-5 e, m,

Guldsmed.

Westerlund, S. M., Nikolaigatan 2. Lager af guld, silfver och nysilfverarbeten. Telefon.

Åkare:

Anders Strand. Häst och åkdon med gummihjul erhålles alla tider på dygnet. Telefon N:r 96.

Myrföreningens magasin är tillgängligt allahälgfria dagar i gamla rådhuset, hvartill nyckeln utlämnas i Tötterströms bagarbutik.
Runebergs hem hvardagar 12—2; söndagar 2—5.

Sandudds Tekniska Asfaltfabriks
patenterade och välkända
Asfaltfilt
å
Lack
försäljes till de billigaste priser hos
Oskar Karlsson.
OBs.! Taktäckningar & smörjningar utföres med vana arbetare.

Kurser.

Finlands Bank den 18 juni 1895.

		Försäljn:kurs. Fmk	Ink:kurs. Fmk
St Piburg	k. s.	270:50	267:50
Hamburg	k. s.	123: 80	123: —
	90 dd.	123 90	122: 10
Stockholm	k. s.	139· 30	138: 50

Predikoturer.

2 söndagen eft. Treenighet
prädika uti:

Stadsförsamlingens svenska högmässa kl 8 f. m. pastor Mårtenson.
Landsförsamlingens svenska högmässa kl. 11 f. m. pastor Mårtenson.
Stads- och Landsförsamlingens finska högmässa kl. 11 f. m. pastor Olander.
Svensk katekismipr. i morgon kl. 2 e. m. pastor Rickman.
Finsk katekismipr. strax efter finska högmässans slut pastor Rickman.
Svenskt skriftermål i morgon kl. 1/2 11 f. m
Bibelförklaring nästa onsdag kl. 5 e. m.

Johannedagen
prädika uti:

Stadsförsamlingens svenska högmässa kl. 8 f. m. pastor Olander.
Landsförsamlingens svenska högmässa kl. 11 f. m. pastor Olander.
Stads- och landsförsamlingens finska högmässa kl. 11 f. m. pastor Mårtenson.

Auktion

Genom offentlig auktion, som förrättas den 29 innevarande månad kl. 12 på dagen vid afleverings platsen i Hammars försäljes, till betäckande af olikvidera de flottningskostnader, ett parti sågstock hvilka af handelsfirman A. Terichoffs Aktiebolag i Lovisa anmälts till gemensam flottning i Borgå å.

Borgå, den 15 juni 1895.

Aug. Eklöf.
Föreståndare för flottleden.
(B, N. T. 2 g. 20 r.)

Till salu.

Äkta Mora Banco Liar
i parti och minut
hos ***G. L. Söderström,***

Engelska
Velocipeder
a 390 mark från Quinton Cycle C:o Ltd i Coventry finnas åter på lager
hos **Gustaf Söderström.**

Färsk Engelsk
Biscuits
hos ***G. L. Söderström.***

För smörgåsbordet:

Svenskt Delikatess Knäckebröd,
Svenskt Delikatess Spisbröd,
Svenskt Kuvertspisbröd i bitar,
Finskt Spisbröd,
Delikatess Anjovis,
Benfri Anjovis,
Franska Sardiner,
Norska Sardiner,
Kronhummer,
Champignoner,
Ryska Svampar,
Gammal Finsk Schweizer ost,
Vanlig Finsk Schweizer ost,
Rysk Eidamer ost,
Holländsk Delikatess Sill
på kaggar och efter vikt,
Matolja, Vinättika, Spritättika, Matättika, Bordssalt, Peppar m. m.
hos G. L. Söderström.

Nu inkomna:
Tyska
Bomulls strumpor
för barn och damer
i G. L. Söderströms garnhandel.

Nu inkommet:
Godt
Brunt Råsocker
hos G. L. Söderström.

Varietesällskapet
Impressario
ger härstädes en gala föreställning i ett tält vid salutorget den 24 dennes kl. 7 e. m.
Entre: 1:sta plats 1 mk, 2:dra plats 75 p., ståplats 50 p. barn betala hälften. Högaktningsfullt:
Paul & C:o.
(B. N. T. 1 g. 12 r.)

Ångfartygslägenheter

Lusttur.

I händelse ett tillräckligt antal passagerare infinner sig gör ångf. RUNEBERG Johannedagen den 24 juni härifrån utfärd till skärgården. Afgår kl. 3 e. m och återvänder till staden omkr. kl. 5 e. m.
Pris: Akterdäck 1 mk. Fördäck 50 penni.
God restauration ombord.

Ångslupen „VEGA"
afgår från Borgå till Åminsby
söndagar kl. 6 f. m. och kl. 1/2 4 e. m.
samt returnerar ungefär 1 1/2 timme senare från Åminsby.

Ångsluparne
Ejderns, Ägirs och Måsens
turer till skärgården från och med lördagen den 22 juni.

Borgå-Storgård.
alla dagar från staden:

Ångsl.	„EJDERN"	kl,	7 f. m.
„	„MÅSEN„	„	9 „
„	„ÄGIR"	„	10 „
„	„EJDERN	„	11 1/2 „
„	„ÄGIR"	„	2 e. m.
„	„EJDERN"	„	3 1/2 „
„	„MÅSEN"	„	5 „
„	„ÄGIR"	„	6 „
„	„EJDERN"	„	7 „
„	„MÅSEN"	„	9 „

Om sön- och hälgdagar afgår dessutom „ÄGIR" kl. 8 f, m. och kl. 4 e. m. samt om ons- och lördagar kl. 5 f. m.
afgångstiden från Storgård en timme senare.

Borgå-Orrby
alla tisdagar, onsdagar, lördagar och söndagar:
„MÅSEN" kl. 5 f. m. och 5 e. m.
Afgångstiden från Orrby 1 1/2 timme senare.

KANADA.
Hvarje mansperson öfver 18 år får gratis 160 Acres lättodladt land.
Böcker och kartor portofritt. Biljettpriser med snabbaste ångare uppgifvas om man hänvänder sig till
Hugo Sjöblom & C:o,
Wasa.

Lusttur.

I händelse af gynsam väderlek gör ångaren ***Borgå***
Johanneafton kl. 8
lusttur härifrån till det naturskköna Pellinge samt Sunisund. Afgiften är 1 mark för akter- och 50 p. för fördäcksplats.

Med anledning af folkfesten på Kroksnäs afgår Ångslupen Ejdern söndagen den 23 d:s från staden till Kroksnäs kl. 3 e. m. i stället för 3 1/2.
Oskar Karlsson.

Diverse.

Den senaste söndag uppskjutna
Folkfesten i Orrby
äger rum
lördagen den 22 juni kl. 6 e. m.
med samma program.
Obs.! Ångslupen „Ejdern" afgår kl. 5 e. m. från staden till festplatsen.
B. N. T. 1 ggr 1. s 12 r.

Vessölandets Nykterhetsförening
anställer en
Folkfest
Johanneaftonen den 23 dennes å Lillkrogsnäs
kl. half 5 e. m.

Program:
Hornmusik.
Föredrag.
Sång.
Bygdemål.
Dans m. m.

Biljetter a 50 p. för ståndspersoner samt 25 p. för allmoge erhållas vid ingången.

Ångslupen Ejdern afgår kl. 5 e. m. från staden och återvänder kl. 12 på aft.

Ångbåtsbiljetter, hvilka äfven berättiga till inträde till festen erhållas i bagar Lindfors' brödbutik.

I händelse af ogynsam väderlek uppskjutes festen till följande dag.

Vikten af jordbrukarens yrkesutbildning.

Allmänt har på senare tider klagats öfwer jordbrukets betryck i wårt land. Detta kan, såsom friherre W. M. von Born wid landtbruksmötet på Sarwlaks sade, häfwas blott genom ihärdigt arbete, och wi tillägga, genom ett upplyst och insiktsfullt arbete. Särskildt gäller detta de mindre jordbrukarne, hwilka ännu befinna sig mycket efter sin tid.

De smärre jordägarne wisa sig oftast nästan alldeles oemottagliga för alt nytt inom jordbruket och se med ett wisst konserwatist förakt ned på sina mer wakna, med tidens kraf följande grannar. Detta påstående förefaller mången kanske orättwist, men det är just här på sin plats; man må päminna sig huru swårt t. ex. wexelbruket hade att få fast fot just hos de mindre, de på samma gång större jordägarne i landet. Den mindre hemmansägaren är i sanning konserwatiw — i stället för att enwist fasthålla wid nedärfda traditioner borde äfwen han försöka de wärdefulla förbättringar, som dagligen göras till jordbrukets fromma. Med dessa är han dock obekant på grund af fördom eller bristande intresse. Skördarne blifwa ett minimum af hwad de kunnat blifwa och därtill dyrare än hwad mer pröfwade, rationellare metoder skulle blifwa fallet endast på grund af fruktan för en förbättring af det gamla.

Det är brist på yrkesutbildning, som så häller den stora massan tillbaka och gör den oförmögen att fatta alt nytt. Blott ett ytterst fåtal af landets odalsöner erhålla utbildning wid skolor och mängen gång stäfja fäderna de ungas kunskapstörst. De anse det wara nog med att trampa uti hundraåriga fotspår, att sköta sin torfwa som farfar och farfars far gjort det. Blotta ordet lära eller teori förskräcker dem, och dock är ju teorin endast frukten af praktiken å det naturliga arbetsfältet eller laboratoriet. Teori är kunskap, och kunskap är makt, den saken wore i sanning önskligt få inpräntad uti det allmänna folkmedwetandet.

Wi må ej insöfwa oss uti den föreställningen att okunnigheten är en öfwerwunnen ståndpunkt — långt därifrån — den träffas altför lätt hos den stora kärnan af folket, wi kunna i den söka orsaken till att jordbrukets utweckling ej är naturlig. De fordringar i afseende på yrkesfärdighet, som uppställas inom hwarje annat yrke äro främmande bland landtmännen, den insigt och praktiska duglighet, som på hwarje annat wärksamhetsfält är lika wäl fördelad som owilkorlig, förekommer endast stänkwis inom den näring, hwilken i än högre grad är i behof däraf.

Hwad som fordras för att höja landtmannens ställning är lämpliga skolor, yrkesfolkskolor uti stort, så anordnade att läran om det rationella jordbruket, där är hufwudämnet samt ett mera waket intresse för de tidningar, hwilka gjort till sin uppgift att föra jordbrukarens talan, att wara honom till wärkligt gagn. En både här och där utbredd försökswärksamhet kan äfwen uträtta mycket, och den enskilde landtmannen som har duglighet och håg för experimenten, bör bidraga på denna wäg. Wäxtförsöksfälten särskildt skulle alstra intresse hos kringboende jordbrukare och egga mången till en bättre odling.

För att bedömma den rådande afkastningen och fatta wikten af det lilla jordbrukets utweckling, wilja wi blott erinra om att herrgården tager en dubbelt dyrbar skörd och kreatursafkastning än de kringliggande småhemmanen med samma areal odlad jord och kreatursbesättning. Dock borde detta wara twärtom; ty i ju mindre skala ett landtbruk drifwes desto lättare bör det kunna drifwas grundligt. Det lilla landtbruket är långt ifrån afstängdt från tidens bästa hjälpmedel och kan med lika winst anwända det större landtbrukets bättre wärktyg och redskap.

Nyheter för dagen.

— **Folkskolebidragen.** Statsbidraget för Borgå stads folkskolor har höjts från 3,900 mk till 5,000.

— **Till kronofogde** i Pärnå härad torde enligt hufwudstadstidningarna häradsskrifwaren därstädes J. W. Liljeblad wara utnämd.

— **Landsstaten.** Guwernören i länet här bewiljat kronolänsmannen i Tysby distrikt, guwernementssekreteraren Joh. W. Frostell tjänstledighet under åtta weckor, räknadt från den 22 innewarande juni, och förordnat förre lyceisten W. Wasenius att under sagda tid uppehålla Frostells tjästegöromål.

— **Postwärket.** Poststyrelsen har bewiljat tjänstledighet åt postförwaltaren i Lowisa A. A. Bygdén på två månader från den 1 juli med praktikanten, fröken E. M. Hackzell såsom wikarie.

— **Guwernörens i Nylands län berättelse om broddarnas beskaffenhet.** Hwete och rågbroddarna, hwilka redan före winterns inträde woro ganska wackra, hafwa efter snösmältningen på wären och därpå inträffad warm wäderlek utwecklat sig wäl och redan öfweralt i länet gått i ax samt ingifwa förhoppning om god skörd. Däremot hafwa wårsädesbroddarna i följd af den under wårsommaren rådande långwariga torkan betydligt glesnat och icke synnerligt framskridit i wäxtlighet, hwarför afkomsten af wårsädeswäxterna sannolikt kommer att utfalla mindre tillfredsställande, och af samma anledning torde höäringen isynnerhet å icke odlade ängar blifwa under medelmåttan, ehuru hwarken isbränna, öfwerswämningar eller mask i nämnwärd grad inom länet skadat gräswäxten.

Några mindre froster förekommo wäl på wårsommaren inom några af länets kommuner, men hafwa weterligen icke åstadkommit skada.

— **Militieboställena.** Med anledning af ett af arrendatorn å Sjökulla före detta landshöfdingsboställe i Lappträsk socken, läneweterinären Ludwig Fabritius wäkt förslag om dels fullständig ombyggnad, dels omflyttning af nästan samtliga åbyggnader å boställets hufwudgård, därwid bl. a. en ny ladugård af tegel med plats för minst 96 klafbundna nöt förutom tjurbox foderhus m. m. skulle uppföras, har senaten bifallit det Fabritius för omförmälda byggnads- och omflyttningsarbeten tillägges ett statsunderstöd af 10,000 mark, att af honom under wissa wilkor och förbehåll uppbäras. Sagda arbeten skola wara slutförda inom förloppet af tio år.

— **Tjänsteårsberäkning.** Kommunläkaren i Tammela, med. lic. A. Gulin, har berättigats att såsom tjänsteår beräkna tiden från augusti 1893 till april 1894, hwarunder han utan förordnande handhaft samma tjänst.

— **Borgå döfstumsskola.** I anseende därtill att den statswärket tillhöriga gård i hörnet af Freds- och Nikolaigatorna i Borgå stad, som warit upplåten för döfstumsskolans därstädes behof, i följd af skolans omorganisation icke erbjuder tillräckligt utrymme för skolan, har fråga wäkts om uppförande af nytt ändamålsenligt hus för densamma och har senaten, sedan wederbörande på anförda skäl föreslagit att tomterna n:ris 1, 2, 4 och 5 i 45 kw. emellan Kyrko-, Gymnasii- och Biskopsgatorna måtte till plats för den tilltänkta skolbyggnaden bestämmas, anbefalt guwernören widtaga åtgärd därhän, att Borgå stadskommun till tomtplats för döfstumsskolan därstädes utan ersättning upplåter de staden tillhörande tomterna n:ris 1 och 4 samt låta med ägarinnan af tomterna n:ris 2 och 5 fru Amalia Lund, för samma ändamål afsluta behörigt köp till af henne fordradt pris, stort 1,000 mk.

— **Till föreståndare** för Mellersta Nylands folkhögskola antog direktionen för skolan i förgår redaktör Uno Stadius.

— **Lotschefen,** kaptenen af första rangen N. Sjöman inspekterade i förgår lotsstationen å Swinö. Herr Sjöman anlände hit med ångf. Eläkön och torde hans resa stått i sammanhang med frågan om lotsstationens flyttning från Swinö till Haikå fjärd, för hwilket ändamål bägge barlastplatserna wid redden besöktes. Herr Sjöman åtföljdes af ingeniören wid lotswärket Andersin och kamreraren wid lotsstyrelsen G. Sohlström. Resan fortsättes härifrån till Saimawattnen och Ladoga.

— **Af det nya nykterhetsölet,** som kapten K. M. Björklund, ägare af Kinnekulle wattenfabrik med statsbidrag importerat från England, har ett prof tillsändts red. Enligt wår mening war ölet ganska wäl smakande och läskande.

— **Ett förargligt missöde** inträffade i förgår afton för en kanotist utanför Gammelbacka nothus. Den unge sportsmannen hade begärt bogserlina från en af de små ångbåtarna och reste bekwämt framåt då Ejdern mötte och genom wågswallet wräkte omkull kanoten. Den förolyckade bärgades lyckligtwis omedelbart.

— **Lustfärd** gör ångfartyget Borgå midsommaraftonen till Suni sund.

— **Folkfester** anordnas midsommardagarna i östra Nyland på åtminstone fyra olika ställen. I Borgåtrakten ha wi de förut omtalade festerna, i morgon kwäll på Emsalölandet och i söndag, midsommaraftonen på Wessö; bägge tillställningarna förtjäna utan twifwel att af allmänheten hågkommas, uppburna som de äro af lifaktiga allmogeföreningar. I Sibbo föranstaltar Kyrkoby sångförening i söndag en folkfest å Storbondas i Nickby med tal, föredrag, sång, hornmusik och dans som lockande programnummer. I Pyttis Swartbäck annonseras sist en folkfest om måndagen.

— **Wärnepliktsuppbåden.** Af 24 besiktigade ynglingar från Lowisa stad godkändes 8. Bland 51 ynglingar från Lappträsk godkändes 16, och af 41 från Strömfors uppbådade godkändes 9.

Hemlandet.

— **Deltagarne i de senaste feriekurserna** woro som kändt 220 Af dessa woro de flesta eller icke mindre än 73 hemma från Helsingfors, därnäst talrikast representerade woro Borgå och Åbo, hwardera med 14, Uleåborg med 7, Tammerfors 6, Ingå 5, Kyrkslätt, Sibbo, Wasa och Wörå, hwartdera 4, Esbo, Gamla Karleby, Helsinge, Nystad, Pojo, Reso, Tusby, hwarje 3, Fredrikshamn, Hangö, Kotka, Kymmene, Lowisa, Pargas, Pärnå. Snappertuna, Teerijärwi och Willmanstrand hwarje 2, äfwensom Brahestad, Ekenäs, Forssa, Finnström, Hausjärwi, Houtskär, Jomala, Kajana, Karis, Korpo, Kronoborg, Kristinestad, Kuorehwesi, Lempälä, Lojo, Malaks, Munsala, Mustasaari, Nykarleby Närpes, Orawais, Pörtöm, Tenala, Wehmo, Wästanfjärd och Wiborg 1 hwarje.

Till yrket woro de flesta uti senaste feriekurser deltagande folkskollärarinnor, nämligen 74, därnäst kommo folkskollärare 31, andra lärarinnor 25, fruntimmer utan uppgifwet yrke 20, fruar 4, f. d. folkhögskolelewer 4, filosofie kandidater 2, o. s. w. Dessutom woro följande yrken representerade: postiljon 3, typograf 3, kontorist 3, sömmerska 5, handlande, bondedotter, bondeson o. s. w.

— **Censurförhållandena.** Från H:fors skrifwes till Wibbl.

Apropos tidningsförhållanden så har den nysammansatta präsöfwerstyrelsen tills widare icke lätit i nämwärd grad tala om sig och skall möjligen icke häller göra det under den tid af fyra månader, för hwilken högste wederbörande bawiljats tjänstledighet och som, åtminstone tills widare, af honom tillbringas på ett gods i Podolien.

Den nye ordföranden, kapten Cajander, hwilken samtidigt kwarstår såsom expeditionschefsadjoint wid generalguwernörskansliet, har inträdt i sin befattning och med honom ha i egenskap af ledamöter till präsöfwerstyrelsen återwändt förre ordföranden, herr Blumenthal och förre ledamoten, herr Utter, hwilka, såsom man torde erinra sig på wårwintern med så mycken ostentation afgingo från detta ämbetswärk, men som sedermera troligen tagit sitt förnuft tillfånga.

Den „nya" besättningen på skutan är wäl som bäst sysselsatt med att göra sig hemmastadd ombord och seglar därför tillswidare med stor försiktighet sin bana fram.

Huru den skall reda sig, om framdeles händelsewis några bränningar wisa sig i farwattnet, är omöjligt att förutsäga. Det troligaste är wäl dock att i så fall den kurs kommer att inslås, som ofwanifrån anbefalles, hwilket med andra ord will säga, att förhållandena skola äfwen hädanefter gestalta sig ungefär på samma sätt som tillförene.

Det är nu för öfrigt med den skutan så, att huru segelklutarna än må omändras och huru besättningen än må sammansättas, så blir det ändock samma sak med inrättningen i sin helhet.

Och så kommer det att förbli, ända tills den seglat i kwaf.

Det kan icke hjälpas.

— **N:o 15 Stolts urtext.** Forutom urtexten till Björneborgarnes marsch bewarade nyligen aflidne lektor Maconi äfwen den till N:o 15 Stolt. Denna text hade han öfwerkommit på följande sätt. Maconi befann sig jämte några wänner på besök hos Runeberg å Kroksnäs. Under aftonens förlopp yttrade Runeberg, att han hade i tankarne en liten dikt samt frågade om Maconi hade papper och penna på sig, i hwilket fall han skulle diktera sången. Maconi, som då för tiden war sekreterare wid Borgå sparbank, råkade icke ha på sig annat papper än en betalad skuldsedel, som han bort återlämna åt dess ägare. Han nedskref sålunda dikten på skuldsedelns baksida och sände, då han kom hem, dikten renskrifwen till Runeberg. Skuldsedeln förwarade han däremot med tillstånd af ägaren som minne till sin död. — Suom.

— **Testamentarisk gåfwa.** Framlidne arbetaren Oskar Friman i Björneborg har medels testamente skänkt största delen af sin egendom, uppgående till 25,000 mk, till Björneborgs stads fattigwård. — Sat.

Borgå F. B. K:s besök i Helsingfors.

Wid Friwilliga Brandkårens i Borgå senaste wårmöte wäktes förslag därom, att de medlemmar af kåren, hwilka ärnade sig till sång- och musikfesten i Helsingfors söndagen den 9 juni, samtidigt skulle göra ett besök i Helsingfors Ordinarie Brandkårs depot för att på ort och ställe erhålla kännedom om denna kårs wärksamhet. Frågan omfattades med intresse af de närwarande, och kårchefen fick i uppdrag att wända sig till wederbörande chefskap i hufwudstaden för att utwärka tillåtelse till det tillärnade besöket.

Då ångf. Borgå den nionde juni lade ut från kajen i Borgå, räknade wi bland de talrika lustfararene omkring 25 medlemmar af Friwilliga Brandkåren och bland dessa 3 af kompanicheferne. Efter ankomsten till Helsingfors, där kamraterne, hörande till musikkapellet och alla bärande de af Borgå Halmhattfabriks Aktiebolag skänkta trefliga halmhattarna, sällade sig till oss, begåfwo wi oss i wäg till det prydliga södra brandtornet, beläget wid Högbergsgatan.

Efter några minuters wäntan på brandgården infann sig underbrandmästaren handl. F. Sjöblom, som wälwilligt åtagit sig att leda besöket, och begynte föra oss omkring i den tidsenliga inrättningen, om hwilken wåra brandkårsmän med stort intresse gjorde sig underkunniga.

Herr Sjöblom förde oss till först till stället, där wi fingo betrakta brandkårens duktiga hästar, bland hwilka — en den s. k. dejourhästen — stod färdigt selad för att wid inträffande tillbud snabt kunna wara förspänd den s. k. slangkärran, hwarom närmare nedanför. Helsingfors Ordinarie Brandkår förfogar inalles öfwer 14 hästar, placerade på fyra brandstationer på olika ställen i staden, d. w. s. i södra och norra brandtornen samt i brandstationerna å Bärghäll och Kampen. Efter besöket i stallet förewisade wår wänliga följeslagare för oss inrättningens brandredskap, hwilka äro förlagda i twänne rymliga salar. Bland eldsläckningsredskapen fäste wi oss wid den redan nämda slangkärran, hwilken såsom den första köres till brandstället, där den genast efter slangens tillkoppland till wattenledningen slungar wattenstrålar mot lågorna. Wår särskilda uppmärksamhet rönte den s. k. tunnsprutan, hwilken är förfärdigad af brandkårens egna män och å senaste landtbruksmöte i Wasa tillwann sig fackmäns odelade erkännande. Detta redskap borde icke saknas i någon stad och allra minst på de orter, i hwilka någon wattenledning icke finnes. Tunnsprutan, hwilken med lätthet serweras af fyra man förutom strålföraren, innehåller jämte pumpinrättningen en wattenbehållare med tillräcklig mängd watten för det första eldsläckningsarbetet, en omständighet af oskattbar betydelse, då man betänker, huru ofta wid utbruten eldswåda wattenbristen omöjliggör eldens energiska bekämpande strax efter brandkårens ankomst till stället. I redskapsdepoterna besågo wi härefter brigadsprutan med dess wattentunna, på särskild kärra, ett redskap, liknande F. B. K:s i Borgå större spruta, widare redskapswagnen, manskapswagnen, stegkärrorna och till sist — socker i botten — ångsprutan, hwilken, om wi ej misstaga oss, inom 7 minuter är uppeldad och färdig att fättas i gång.

Sedan redskapen, hwilka samtliga syntes wara i det ypperligaste skick, genomgåtts, lät brandmästar Sjöblom slå allarm i tornet för att för oss klargöra, huru snabt det går för Helsingfors Ordinarie Brandkår att rycka ut, då eld signaleras. Med synbart intresse åsägo wåra brandkårister denna synnerligen wackra förewisning och detta med rätta, ty ej ens en minut hann förgå, innan kåren stod redo att ila till arbete. Wi kunde knapt fatta den otroliga snabbhet, med hwilken alla wagnarna och särskildt den ofwannämda slangkärran förespändes, ty inom knapt 20 sekunder stod denna färdig att köras ut. Till närmaste wattenledning beordade brandmästar Sjöblom slangkärran för att för oss åskådliggöra densammas praktiska anwändning.

Med den redan omtalade tunnsprutan anställdes härefter öfning å planen utanför brandtornet, hwarwid wi woro i tillfälle att beundra sprutans förmåga att till en ansenlig höjd slunga wattenstrålar af betydande styrka. Slangen fördes nämligen förmedels flyttbara stegar upp till taket, där strålföraren hade fattat posto.

Brandmästar Sjöblom ledsagade oss sedan öfweralt i brandtornet, hwarwid manskapets boningsrum, gymnastiksalen, öfningssalarne m. m. genomgingos, och förde oss därefter upp till tornets platform, hwareft i det wackra wädret den härliga och widsträkta utsikten öfwer staden, dess omnejder och Finska wiken wäkte allas odelade förtjusning.

Det lärorika besöket war dock härmed ännu ej afslutadt tack ware wår wänlige ledsagares tillmötesgående. Från brandtornet gick herr Sjöblom med oss till brandklockan wid Nya Aktie Bryggeriet och allarmerade där brandkåren från stationen å Kamptorget. Intresserade och nyfikna stodo wi med klockan i hand, med spänning emotseende brandmanskapets ankomst, och till wår stora förwåning behöfde wi blott wänta ungefär 80 sekunder, tills stationens slangkärra med tre man ankommit till stället, dit småningom äfwen en större människomassa samlats, fruktande, att eldswåda utbrutit. — Förmedels de nya brandklockorna tillgår allarmeringen sålunda, att glaset å klockan inslages, hwarwid genom trycket på en knapp den elektriska ringledningen begynner arbeta.

Sedan ännu ett besök gjorts i stationen å Kamptorget, togo wi farwäl af wår ciceron, alla medförande intrycket af en mönstergill inrättning, sådan det höfwes wårt lands hufwudstad.

Det återstår ännu att offentligen frambära till herr brandmästar Sjöblom ett uppriktigt och warmt tack för det utomordentligt wänliga emottagande wi rönte och för det särdeles lärorika och intressanta sätt, på hwilket wårt besök leddes.

Måtte det blifwa för oss möjligt att kunna begagna oss af herr Sjöbloms wälwilliga löfte att emottaga twänne af wåra brandkårsmän på några weckors praktisk öfning till Helsingfors.

G. S—m.

En seglats genom Kielerkanalen.

„Politikens" korrespondent Ignotus (Henrik Cawling), beskrifwer en segeltur genom Nordösterfjökanalen på följande sätt:

Genom en tillfällighet kommo wi att göra en tur genom Nordösterfjökanalen innan dess högtidliga öppnande. En fransk kollega, „Le Temps" korrespondent Edgar Roels, hade hyrt en petroleumbåt och erhållit wederbörligt tillstånd till resan. Kl. 6 på morgonen startade wi från Brunsbüttel, altså från Elbesidan. Solen sken och fåglarna sjöngo på stränderna, så det klang. Kejsaren skulle icke kunna få ett skönare emottagande än det som himmel och jord beredde oss, då wi begåfwo oss i wäg i den lilla farkosten, som skulle föra oss från hamn till hamn.

Wid första anblicken af kanalen tänker man: „Nå, är det icke annat! Det intryck den gör wid Elbemynningen kan på långt när icke jämföras med det intryck som Suezkanalen gör på den resande, då han kommer till Port Said. Wågbrytaren framför sluswärket är af trä; i allmänhet har man hushållat på graniten. Kanalen är billigt bygd. Inalles har den kostat endast 156 milj. rmk eller 1,58 milj. pr kilometer. För jämförelses skull må nämnas att Amsterdam Ymuiden kanalen kostat 2,04 milj. pr kilometer, Suezkanalen 2,28 milj. och Korintkanalen 6,78 milj. pr kilometer.

Det första intrycket är altså icke öfwerwäldigande. Men när man seglat en, två, tre, fyra, ända till 7 timmar ständigt genom gröna marker, genom skogar, hwilka äro klipta twärs öfwer, genom byar, hwilka tudelats sålunda, att kyrkan ligger på ena sidan af kanalen, bondgårdarna på den andra, genom mossar och dalsträckningar, sjöar och backar, och man fortfarande ser framför sig den oändliga, långa, 90 fot breda wattensträckan, begynner man få en wiss respekt.

Det mest beundranswärda är emellertid mindre arbetets omfång än den ordentlighet, hwarmed det utförts. Kanalen påminner i många hänseenden om en tysk järnwägslinje. Längs bräddarna ligger hwarje sten firligt på sin plats. Gräset wäxer blott där, hwarest det skall wäxa; det wäxer på kommando. Wid flottbroarna, som förbinda landswägarna, står wakten i uniform, styf och stram och hälsar oss med militärisk honnör. På wattnet flyta wackra rödmålade sjömärken och längs bräddarna se wi en oändlig sträcka elektriska båglampor, hwilka om natten förwandla wattenwägen till en upplyst bouleward.

Men mest imponerande äro likwäl de två luftbroar, på hwilka järnwägslinjerna gå wid Grünthal och Lewensau. Den förstnämda påminner ej så litet om Brooklyn Bridge. Den är mindre, men därför ej mindre elegant. Karaktäristiskt är, att de båda broarna äro försedda med torn, armerade med kanoner. Man erinras i allmänhet ofta om kanalens militära ändamål. I hwarje ögonblick ser man en pickelhufwa sticka fram ur grönskan längs stränderna. Wi nicka åt dessa pickelhufwor, och de nicka tillbaks åt „Politiken" och „Le Temps".

Så sitta wi och nicka timme efter timme. Solen bränner på wåra hufwuden, och som wi ej medföra annan prowision än en låda cigarrer, så bli wi slutligen hungriga. Hwarje gång wi öppna munnen till en gäspning sänder petroleummotorn fin wämjeliga ånga ända ned i wår toma mage, och småningom klarnar det för oss att resan egentligen är förskräckligt tråkig. Det är såsom wid hwarje annan kanalfärd — hwarken haf eller land, hwarken fisk eller fågel. Först rör sig båten fram öfwer slacka och enformiga trakter. Sedan lifwas man wäl något af den förstmötande lilla landsortsstaden med sin kyrka och sina röda hus; men när man sedan sett en något så när dylik stad sina femtio gånger, så tröttas man ohjälpligt, och bäst man så sitter och nickar åt de wakthafwande pickelhufworna, så faller man plötsligt i sömn.

Wi somnade in och waknade först när petroleumbåten lade till wid Rendsborg.

Wemodig till sinnes går man upp till den urgamla danska staden — Ejderstaden, som plötsligt ryckts ur sin tusenåriga natt. Blygt smyger sig Ejdern kring de gamla wallarna, som i forntiden utmärkte gränsen mellan Danmark och romerska riket. Men trots kanalbyggnaden hwilar ännu öfwer staden en doft af swunna tider. Husen äro små och wända blygsamt sina gaflar mot gatorna. I de små fönstren, hwilka på många ställen äro dolda bakom stockrosor, ser man nyfikna ögon; men på gatorna — Kamel-, Elefant- och Krokodilgatan heta de — och under de skuggiga lindarna på torgen möter man ej annat folk än nu och då en gammal krigsbusse med hwita, spetsiga kejsar-Wilhelms-mustascher. Wi anhöllo en sådan gammal herre och frågade hwar man kunde få sig en måltid mat.,

Han wisade oss till stadens gästgifweri, tilläggande att om wi wille taga en liten omwäg, så kunde wi med detsamma taga stadens nya posthns i ögnasikte.

Wi följde anwisningen och stannade framför ett åbäke till byggnad, gulmålad, med torn och spiror, ur samt skrikande kejsarörnar i grön glasyr: En fulare byggnad ha wi aldrig sett. Det föreföll oss som en soldatnäfwe midt i stadens fina spånad af romantik.

„Det är Danmark som nödgats afstå grunden. Det är Frankrike som betalt huset", sade Edgar Roels.

En stund senare satto wi på gästgifweriet, där wärden trowärdigt tryckte wår hand och, innan wi ännu hunno stiga in, frågade oss hwad wi tykte om kanalen.

Wid swarade att som den tywärr gjort på oss ett godt intryck, så kunde man också säga att den gjort ett mykket ledsamt intryck — ett swar, som synbarligen satte wärdens skarpsinnighet på ett swårt prof. Men swårare war likwäl det prof, hwarpå han satte oss, då han efter ett långt stekande och fräsande ändtligen serwerade oss sin middag.

Från Rendsborg till Holtenau wid Kiel har trakten, genom hwilken kanalen slingrar sig, en fullkomligt själländsk karaktär. Bondgårdarna se så prydliga ut med sina höga mossbelupna halmtak. Wida omkring på kullarna bölja korntyngda sädesfält och på klöfweräng arna stå korna och se efter oss med sina slöa blickar. Det är stämning öfwer detta landskap. Kyrkklockorna ringa. Det lider mot aftonen. Linhäriga småttingar leka utanför sina hem. Skorstenarna röka sin fredspipa och bönderna rida och wattna sina hästar.

Man blir så underlig till mods, då man ser dessa så främmande och likwäl så wälbekanta näjder. Det är som hörde man en sakta fosterlandshymn ljuda från de susande bokskogarna.

På redden utanför Holtenau se wi nu de ifriga förberedelserna till kejsarfesten. Det timras och spikas, gräfwes och rödjas, hissas flaggor och wimplar och uppföres läktare, talaretribuner och monument. En segerwis feststämning talar ur dessa förberedelser, ett fast medwetande att wärlden bugar sig, när i torsdag kejsarångaren „Hohenzollern" — samma wäg som wi först läsaren förenat Nordsjön med Östersjön. Det blir en fest, hwars like man än ej sett. Kanonerna skola dundra — äfwen de danska. Men hjärtat klappar ej med i den festen — äfwen om man åter mot sin wilja twingas att beundra det rastlösa tyska folket.

„Klagomuren" i Jerusalem.

Om den s. k. „Klagomuren" i Jerusalem skrifwer tidningen Politikens korrespondent:

Klagomuren är en rest af Salomos tempel och har en längd af 140 och en bredd 55 fot. Stenarne, isynnerhet de understa, äro af en oerhörd storlek. Man ser flera på öfwer 15 fots längd. Wid denna mur, där judarne ha grätit och klagat i öfwer tusen år, gråta och klaga de ännu i dag. I synnerhet på fredagseftermiddagarne är där stor trängsel af hwithåriga gubbar, som äro barfota och ha stoft på hufwudet. Då de klaga, stå de framåtlutade mot muren och läsa högt i gamla böcker. Man hör deras djupa suckar genom mumlet, och plötsligen ljuder föresångarens klagande röst:

Wi bedja dig, Herre, haf medlidande med Zion.

Därpå ropa de kringstående:

Samla Jerusalems barn.

Skynda dig, skynda dig, Zions befriare.

Ropa till Jerusalems hjärta.

Låt din skönhet och majestät.

Omgifwa Zion!

Wänd dig i barmhärtighet mot Jerusalem.

Trösta dem som gråta öfwer Jerusalem!

Hela skådespelet gör ett gripande intryck på den resande. Oberörd gick man förbi de slöa muhammedanerna, som sutto och slumrade i den swala moskén, och förargad blef man öfwer att se de kristna prästernas katolska beskäftighet i Bethlehem och i den heliga grafwens kyrka. Wid denna mur däremot beröres man af något äkta. Genom dessa gubbars tusen år gamla klagan höres en trohet som inger wördnad. Man ler icke. Nej. Långt efter det man lämnat platsen, ljuder det allwarligt i aftonens tystnad:

Ty sitta wi här
Ensamma och gråta.

Tankekorn.

Anwänd ej den du misstror, och misstro ej den du anwänder.

*

När man genomgått en stor olycka, bör ens första tanke wara på, huru många man undgått.

*

I fullaste drag insuper man en smickrande lögn, men man nedtwingar endast droppe för droppe en bitter sanning.

*

Hwar menniska behöfwer till utwecklingen af sina krafter en mängd kalla och regniga dagar. I en oafbruten lyckas solsken brädmognar människan och duger hwarken att gömma eller kasta bort.

Hvarjehanda.

— **En riktig baddare.** A.: — Nå är er lille tillkomne frisk och stark? B.:

— Stark? Jo, det will jag lofwa. Hon drar hela familjen ur sängen klockan tre på morgonkulan.

— **Han måste det.** A.: „Jag kan inte förstå, hur du kan stratta åt den där dumma qwickheten".

B.: „Jag måste det; jag är skyldig den der karlen 100 kr."

— **Lätt förklaradt.** Herr A. — Hur kommer det till, att er herr man inte kan bli af med den enwisa snufwan, som han nu så länge dragits med?

Frun: — Ja jag wet inte rätt om det inte kan wara derför att han nu hållit på så lång tid och skrifwit en afhandling om den där ewinnerliga nordpolen.

— **Alldeles densamma.** Unga frun: — Jag hör att Maria i går afton skulle låtit kyssa sig af en ung herre.

Husjungfrun: — Ja, men frun låter ju också kyssa sig.

— Ja, men bara af min man.

— Nå ja, då är det ju detssamma. Jag har inte heller låtit någon annan kyssa mig.

— **Hwilket språk** talar ett arabiskt barn, innan det fått tänder? — Troligtwis gummi arabicum.

— **Lilla Erik** (till sin äldre bror Oskar). — Hör du. Oskar, ta' å klå mej så får ja kaka å' mamma.

Literatur

Bbl. tillsänd:

— **De tre musketörerna** af Alexander Dumas utgifwes under loppet af detta år i praktupplaga på Alb. Bonniers förlag af den orsak att 50 år förflutit, sedan denna roman först utkom, och 25 år sen dess författares död. Det är således ett dubbelt jubileum för denna mellanfolkliga bok, som är skrifwen för alla tider och alla åldrar, och på ungdomens bokhyllor täflat om plats med Fältskärens berättelser, Cooper och Walter Scott. Boken utgifwes i 36 häften a 35 p. i stort folio-format och kommer att innehålla c. 300 illustrationer af den franske mästaren Maurice Leloir. De 6 häften, som blifwit red. tillsända äro i typografiskt afseende alldeles utmärkt arbete.

— **Swea** meddelar i sittt 24:de nummer Skymning, en afbildning af fröken Alice Nordins prisbelönta staty, samt ett par genrebilder af framstående utländska mästare: „Sommar" och „Framtidsplaner".

Bland textbidragen märkas Skymning, dikt af J. R—g; Ragnhildsforsen, en sägen från Norge af W. N—ff; Alma, skiss af Sture, m. m.

Smörnotering

för i nya bokbrittlar förpackadt, friskt mejerismör, afskeppadt senaste lördag:

Finaste	75/82
Fint	68/72
Öfriga kwaliteter	62/66

alt per 50 kg netto,

efter af edswuren wägmästare härstädes attesterad wikt, fritt lewererad Hangö station.

Hangö, den 13/6 1895.

Arthur H. Borgström.

Från allmänheten.

En tur med „Måsen".

Klockan war 1/24 på e. m. Den lilla ångbåten stod och stampade förtwifladt, ehuru förtöjningslinorna ännu woro fästade wid kajen. Den ena passageraren efter den andra börjar anlända lastad med korgar, hwilka placeras på alla tänkbara lediga platser. Slutligen måste de radas på hwarandra i fören, så att de bildade ett högt rörligt torn. Nu anländer en äldre fru jämte ett spädt barn och barnflickerska samt barnwagn. Plats för passagerarne finnes nog, men wärre är det med wagnen. Man försöker på alla upptänkliga ställen. Omöjligt. Styrmannen förklarar, att den måste lämnas till nästa tur. Därmed kunde likwäl frun icke nöjas. Slutligen hittar man på att placera den på taket. Klockan slår 4. Några passagerare stå ännu på stranden, bland dem Lillan och hennes beskyddarinnor. Plötsligt beger sig ångbåten af med full fart. Stor uppståndelse. De kwarblifna ropa med full hals och springa efter. Styrmannen lägger till och tager upp dem. Lillan får sig en god plats i akern, och bakom henne placeras två fylda mjölkflaskor, och så bär det af. Alt går bra till en början. Den ena bryggan passeras efter den andra. Dock störes trefnaden af en drucken skomakare; som fritt får hoita, skrika och kommendera. Nu kommer man till en brygga, där en hel mängd passagerare stiga af. Alla söka efter sina korgar, och dessa börja att ramla omkull och sakerna rinna ut huller om buller. Slutligen får dock hwar och en sitt, som det synes. Man lägger ånyo ut och kommer snart till en annan brygga, mot hwilken ångbåten ränner med full fart. Alla passagerare flyttas från sina platser, från akern höres en klang af glas och, o we, där ligger Lillans flaska i tusen bitar. Lyckligtwis fans dock en annan i reserw. Och så bär det åter widare, tills man slutligen kommer till ändpunkten. Summa: månne icke det mod, som för tillfället syntes lifwa styrmannen, kunde för framtiden undwikas genom anwändandet af mera afkylande och mindre hetsande medel? och kunde icke den ärade direktionen lördagseftermiddag, då trafiken synes wara störst, ställa en annan ångbåt, t. ex. Ejdern, på Orrbylinjen?

På aftonen torde mången hafwa funnit främmande saker i sina korgar. Detta war åtminstone fallet med en Passagerare.

Månne icke

något ånbåtsrederi här i staden kunde sätta en båt på linjen Borgå—Kullå—Åminsby, hwilken hittills befarits af Wega, som likwäl numera upphört med sina lördagsturer, hwilka warit de mest anlitade? Faktum är Wega hwarje tur haft fullt upp med passagerare, hwilket är helt naturligt i en så tätt befolkad del af skärgården, som denna.

Till landets församlingar.

Den sista juni, 3 sönd. eft. Treenighet, uppbäres i alla landets församlingar kollekt för Sjömansmissionen. Wördsamt anhålles att församlingarna härom underrättas antingen föregående söndag eller samma dag kollekten uppbäres och att de uppmanas att understöda det bland wårt lands sjömän och emigranter i London, Hull, Liwerpool, Newyork, San Fracisco och Pensacola pågående arbetet. Senaste år höllos å wåra stationer 882 gudstjänster för minst 21,000 åhörare, sjömansprästerna togo i förwar eller hemsände 158,500 mk och ensamt å Newyork station förmedlades 3,100 bref. Så widsträkt har arbetet redan wuxit. Förtjänar det icke att uppbäras af wårt folk?

Elis Bergroth.

Då fyrmästar Nikodemi waknade till medwetande, låg han i sin egen säng och kyrkoherden stod lutad öfwer honom med fingret på hans puls. Han skymtade äfwen Gideon hupkrumpen wid fängstötterna med widt uppspärrade tårlösa ögon och likbleka kinder. Kyrkoherden hälde någon wätska i en sked och förde den till fyrmästarens läppar. Denne gjorde en grimas, men swalde dock, hwad han fick. I det samma gjorde han en rörelse för att resa sig, men det war omöjligt. Han kände en häftig smärta i bröstet och förlorade åter sansen.

När han å nyo slog upp ögonen, såg han Gideon i samma ställning och kyrkoherden smeka dennes hufwud och tala till honom med låg röst. Fyrmästaren gjorde ett bemödande att tala. Hans röst war så låg, att han knappast hördes, men han kunde tänka, och hans första tanke rörde sig omkring Ewelina.

„Fartyget?" hwiskade han.

„Lotsarne träffade på det ute på hafwet, då de krysade hemåt, och det ligger nu till ankars i lä bakom Getön", — swarade kyrkoherden.

Åter gjorde fyrmästaren en rörelse för att resa sig upp, men kyrkoherden lade sin hand på hans axel och bad honom för all del wara stilla. — „Ni är altför swag, fyrmästare", — sade han, — „Ni måste hwila."

Ja, i sanning, fyrmästaren kände, huru swag han war, och det blef honom med ens tydligt, att hans timmar woro räknade.

Kyrkoherde!" — sade han häftigt, — „låt henne komma hit! Jag måste tala med henne."

„Ja ja", — swarade kyrkoherden, — „men hwem menar Ni egentligen?"

för hwad ändamål? — Kanske för en tom inbillning.

Under dessa kwäljande tankar satt han kwar där uppe långt öfwer den wanliga waktiden och lät sitt biträde sofwa i ro där nere. Först sent waknade ynglingen och skyndade upp, wiss om en skarp tillrättawisning af sin förman. Ganska förundrad blef han därför, då fyrmästaren till swar på de ursäkter, som han framstammade, swarade honom: „Gå hem och lägg dig, stackars gosse! Du behöfwer hwila bättre än jag. Gå hem och lägg dig, käre Frans!"

„Om jag kan förstå, hwad som gick åt fyrmästaren", — tänkte ynglingen, som icke dröjde att hörsamma hans tillsägelse, — „jag tror, han är „feg" — han talade ju med en helt annan röst, än han plägar."

Fyrmästaren stannade ännu en stund där uppe, sedan gick han ned och ut på balkongen. Det war daggryning, men en ogenomträngligt tät dimma hwilade öfwer hela näjden. Fyrmästaren såg icke ens sitt eget hem, och öfwer hafwet swepte sig dimman, skymmande detta helt och hållet. Hafwet syntes wäl icke, men wågornas brus och brännin garnas dån förrådde nog dess närhet. Genomisad af den tunga dimman inträdde förmästaren i det lilla fyrrummet för att wärma sig wid kaminen.

Det war skumt där inne, Frans hade släckt lampan, som wanligen brann där under nätterna, men en blek dager föll in utifrån och bröts på ett besynnerligt sätt genom kupolens prismatiska glas. Fyrmästaren sjönk ned på soffan — ett slags domning bemäktigade sig hans sinnen. Han sof icke, men war icke häller fullt waken. En stund förgick.

Då hörde han liksom lätta steg i trappan.

Kungörelser.

Jämlikt § 65 i den för staden gällande byggnadsordning kommer, till utrönande af det skick, hvari gator och torg med därtill hörande trottoarer befinnas, föreskrifven besiktning att anställas å desamma fredagen den 28 innevarande Juni, hvarom vederbörande gårdsägare och disponenter härigenom underrättas. Borgå rådhus den 17 Juni 1895.

Magistraten.

Åstundas köpa.

Terfviga furustubbar

uppköpas vid undertecknads tjärugn till ett pris af 14 mk pr kubikfamn.

Oskar Karlsson.

I tjänst åstundas

20 st. skickliga timmermän erhålla genast summa—byggnads—arbete. Närmare hos timmerman Ekman i murar Hellstens gård.

Till salu.

Kålrotsplantor m. m.,

hos **August Granberg.**

Uti O. E. SJÖBLOM's

depôt för landtmannaprodukter.

Färskt smör, matsmör, grädde och fil, oskum. och skum.mjölk, schweitzer- och eidamerost, kallrökt skinka och metwurst, hvetebröd, jästbröd, hållbröd, sötsura och sura limpor, rågmjöl, gryner och ärter flere slag, sokrade bär, sylter och safter, sura lingon, pickles och syltlök, saltade bönor, rotfrukter, mjöd och lemonad, m. m., alt till moderata priser.

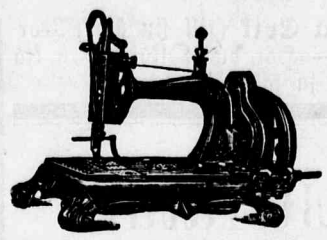
(B. N. T. 2 g. 17 r.)

Till hälgen!

Friska Apelsiner

finnas ännu hos

G. L. Söderström.

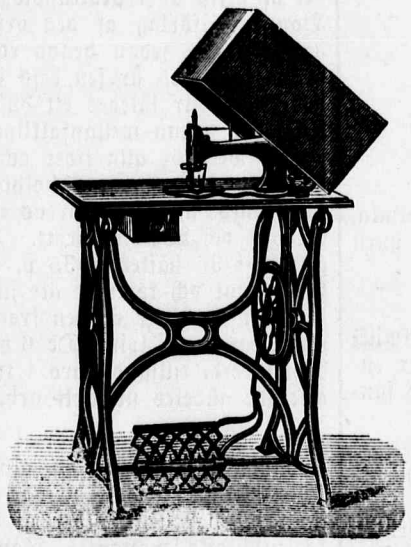
Husqvarna handsymaskin

„Freja“

på järnfot till Fmk 60:—

Husqvarna symaskiner!

För att göra en större afsättning möjlig säljer jag härefter

Husqvarna välkända Trampsymaskin „Freja“

Utan låda till Fmk 85—

Med låda till Fmk 95:—

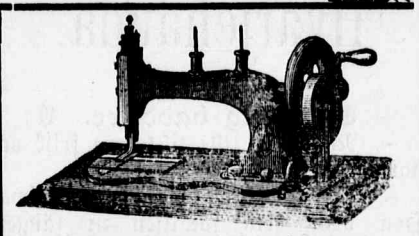
Husqvarna stålsymaskiner

hafva vunnit allmänt erkännande såsom särdeles dugliga och hållbara samt erhållit de högsta utmärkelser i Sverge och andra länder, hvari bland en mängd silfver och guldmedaljer. I Borgå Handarbetsskola hafva dessa symaskiner begagnats till största belåtenhet.

Priserna å öfriga sorter ***Husqvarna symaskiner*** äro nedsatta i samma förhållande som ofvannämda.

Husqvarna symaskiner säljas i Borgå endast i

G. L. Söderströms garnhandel.

„Freja“ på fot af valnöt utan låda till Fmk 65:—
med „ „ „ 75:—

Velocipedister!

Reparationsaskar, Gummilösning, Selvyk (rengöringshanddukar), Bagagehållare, Luftpumpar, Lyktor, Olja Brännolja, Oljekannor, Ringklockor, Hvisselpipor, Meislar, Skrufnycklar, Ekernycklar.

Byxfästen, Vägmätare, Gummipedaler, Kettingar, Tangent et direkta ekrar, Regnrockar hos

KUNO ROTH,

Kyrkogatan 4.

Reparation å gummiringar, emaljering m. m. utföres.

Grisar

af god ras, Goda poteter, gamla och nya, Grönsaker, Godt rågmjöl alt till facila priser å Storgård. E. J. Stråhle.

Skummad mjölk, Grädde och Fil till daglig afhämtning uti brödbutiken i stenhuggar Lindahls gård. A. M. Westerholm.

Nu inkommit

Kravatter

i stort urval.

Borgå Skrädderi.

Oumbärligt för hvarje hushåll under den starka sowmarvärmen är

Konserveringssaltet

Glacialine

som säljes i paket á 3 mk eller löst á 9 mk per kilo

Beskrifningar medfölja.

hos G. L. Söderström.

Uusimaa 1 ggr 4 s, 33 r,

Nytt, nervstärkande, lifvande, men icke berusande.

De af nuvarande engelska läkare förordade, direkt från England importerade **alkoholfria** dryckerna **Kops Ale, Kops Stout** och **Iskey Stout**, hvilka vid Helsingfors Nya Läskedrycksfabrik undergå slutbehandling och buteljering på endast ½ flaskor, rekommenderas som **kraftiga törststillande läskdrycker**, som dessutom lämpa sig utmärkt väl för **frukost-, middags- och kvällsvardsbordet**, säljas i Borgå i

A. W. Lindfors' brödbutik.

För sommargäster.

Såsom särdeles **lättdrucket** framhålles Borgå Bryggeris Lagerdricka. Pris Fmk 3:— per korg om 25 1/1.

Såsom synnerligen **hållbart** för längre tid rekommenderas Export-Öl. Pris Fmk 4:— pr korg om 25 ½ buteljer.

R. W. Ekblom.

Friska Citroner.
Bordsgele,
Gelatin,
Färsk Vanilj,
Färsk Saffran,
Färsk Makaroni,
Vermiceller,
Linsen,
Ärter på burkar,
Spenat på burkar,
Braunschweiger Sparris på burkar,
Pickles,
Soja,
Tomatsås, m. m.

G. L. Söderström.

G. L. SÖDERSTRÖM
försäljer
från första klassens firmor i utlandet
importerade

VINER

såsom.

Röda Bordeaux Viner: Ch. Larose, Ch. Lagurgue, Ch. Margaux, St. Emilion, St. Estephe.

Hvita Bordeaux Viner: Ch. d'Yquem, Haut Sauternes, Barsac, Ceron, Graves,

Rödt Bourgogne Vin: Pommard,

Champagne Viner: Louis Roederer och Arthur Roederer,

Rhenska Viner: Scharlachberger o. Hochheimer,

Madeira Viner: a 3:60 p., 4:40 p., 5:80 p., 7:20 p. och 8:60 p. per liter,

Röda och Hvita Tarragona Viner: a 2:— 2:40 o. 3:— per liter,

Röda och Hvita Portviner: a 3:80 p., 4:60 p. och 5:40 p. per liter,

Torra och Sötare Scherry Viner: a 3:—, 3:80 p., 4:60 p. och 5:40 p. per liter,

Malaga Viner: a 2:60 p., 3:40 p. och 6:20 p. per liter,

Ungerska Viner: Tokayer Ausbruch, Ruster Ausbruch, Medicinal Tokayer,

Mindre Söta Viner: Cape Constantia, Muscat Lunel, Muscatel, Lacrimae Christi, Samos,

Diverse mindre Söta Viner: Alicante, Teneriffa, Tinto, Marsala m. m., hos

G. L. SÖDERSTRÖM.

Nya sorter

Fruntimmers Läderbälten

i G. L. Söderströms garnhandel.

Bomulls Strumpgarn

i G. L. Söderströms garnhandel.

B. N. T. 1 ggr 4 s. 15 r.

Nedsatta priser:

Ett minnesblad

från Musikfesten i H:fors a 25 p.

Minnespenning, förgyld, a 2 mark.

D:o försilfrad, a 1 mark,

till salu i G. L. Söderströms bokhandel

Blyhwitt,
Zinkhwitt,
Mönja,
Ocker,
Pitkäranta Rödfärg,
Falu Rödfärg,
Oljerifna Färger på burkar,
Krita,
Rimrök,
Fernisfa,
Copallack.
Penflar,
Spännpapper, brunt och hwitt,
Spännpapp,
Tapeter,
Bårder,
Tapetnubb,
Pappfpik,
Takrofetter m. m.
Hos G. L. Söderfström.

Utbjudes hyra.

B. N. T., Uusimaa 1 g. 4 s. 4 r.

Från 1 sept.

5 rum. tambur och kök, samt en lokal om butik 2 rum och kök genom

Gustaf Gröndahl.

Diverse.

Predikan hålles i morgon söndag och Johannedagen kl. 11 f. m. och 6 e. m. i Missionshusets sal, Fredsgatan 2 af

C. J. Tiderman.

Lokalombyte.

Härmed får jag meddela att min brödbutik är flyttad till Fredsgatan nr 2. (Missionshuset). **L. Grundström.**

B. N. T. 1 g. 4 s. 5 r.

F. B. K.

Söndagen den 23 dennes hålles F. B. K:s bibliotek stängdt.

Bibliotekarien.

Brandförsäkringsaktiebolaget

POHJOLA

emottager försäkringar på förmånligaste vilkor genom ***Werner Söderström, Borgå.***

Kl. ½10—2 samt 4—½7.

Wilho Lauréns Sakförarkontor i Åbo,

Köpmansgatan nr 6. — Telef. 399,
(Grundadt år 1889.)

utför ***juridiska uppdrag*** vid ämbetsverken i Åbo emot **billigt arvode.**

Taxa sändes på begäran franco.

Förloradt

En svart stenkolsbrosch förlorades i onsdags. Den rättsinnige upphittaren vare god och återlämna den i fröken Nybergs gård nära kyrkan emot ersättning.

Upphittadt

Ett brandkårsbälte

är upphittadt och återfås å

Tryckeriet.

Borgå 1895.
Werner Söderströms tryckeri.

Han igenkände dessa steg altför wäl. — Kunde det wara möjligt? — En hand trefwade efter låset och wred om det fakta och liksom twekande. Dörren öppnades — Ewelina själf stod på tröfkeln.

„Hugo“, — hwiskade hon, — „skall du någonsin lära att förlåta?“

Fyrmästaren störtade upp — rummet war tomt. Han for med handen öfwer pannan och mumlade:

„Så man kan drömma!“

Han drog upp sin klocka ur fickan, hon war snart fem. Det skulle nu wara dager. Han släkte fyren och putsade wekarne. Han dröjde ännu några ögonblick, tills urwärket stannat, som dref omkring kupolen. Han släppte ned de blå förhängena, fköt spjället till den lilla kaminen, och så lämnade han fyrtornet.

Då han kom ut i fria luften, fann han, att stormen war lika stark och dimman tjockare än någonsin utåt hafwet. — „Månne några lotsar kommit hem“, — tänkte han och gick åt den sidan af fyrklippan, som wette åt lotsön och hwareft lotskutiern wanligen låg — men den fans nu icke där. I detsamma dånade ett skott ute från hafwet.

„Gud ware den nådig!“ mumlade fyrmästaren. — „Hwarje hjälp är omöjlig.“

Han lyssnade med fasa, huru eko gaf swar ifrån klippa till klippa. Han skakades som af en frossa. Månhända war det briggen Arethusa, som förgicks där ute. — War det därför, som han tänkt så mycket på Ewelina? War det därför, som han haft denna underliga dröm om henne där uppe i fyrrummet? Huru märkligt, att hon skulle komma

hit och förgås! Ja, Herrens rättfärdighet är stor. Huru wek Ewelinas röst war, då hon frågade, om han lärt att förlåta! O ja, han wille lära att förlåta.

Ett andra skott afbröt hans tankegång. Fyrmästar Nikodemi störtade ned till stranden och kastade sig i en båt. Han grep årorna med wäldig kraft — det war ju möjligt, att han kunde nå fartyget, kunde lotsa in det och rädda det från att krossas mot klipporna eller stöta på underwattensgrunden. I annat fall skulle han åtminstone säga Ewelina, att han förlåtit henne, och de skulle sedan måhända alla tillsammans finna sin graf där ute bland wågorna.

Mäktiga sjöar kastade den lilla båten fram och åter som ett nötskal och reste sig stundom omkring den som mörka murar. Tjockan låg tät öfwer hafwet, men fyrmästaren rodde ifrigt åt det håll, hwarifrån skotten hörts. Men nu war alt tyst. Hade fartyget redan förswunnit i djupet? War alt slut? — Åh nej, så fort kunde det icke gå.

Han rodde och rodde. Dimmans andar drefwo gäck med honom. Han förwillades, han wisste icke, hwar han war, hwarifrån skotten hörts — nu hade de tystnat, blott winden jagade wågorna mot stranden. En wäldig bölja tog båten, lyfte den som en liten leksak, wände den pröfwande och wrok den sedan mot klippan. Farkosten slogs i spillror, och fyrmästaren själf fick en swår stöt. Han förlorade medwetandet, och bränningen tog honom på sina kraftiga armar och kastade honom som en boll fram och åter.

* * *